

Okänslighet för bestraffning hos ungdomar med psykopatiska drag och föräldrabeteenden.

Emira Filipovic & Carolina Karlsson
Örebro Universitet

Sammanfattning

Psykopati är en personlighetsstörning där specifika beteendemönster ingår. Man kan hitta psykopatiska drag hos barn och ungdomar. Det finns begränsat med forskning gällande ungdomar med psykopatiska drag och okänslighet för bestraffning, samt hur föräldrabeteenden påverkas. Syftet med denna studie är att undersöka om ungdomars okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och föräldrabeteenden. Studien är gjord på tidigare insamlad data från en medelstor stad i Sverige. Sammanlagt deltog 968 flickor och pojkar, samt svarade deras föräldrar på enkäter. Resultatet visade att ungdomars okänslighet för bestraffning delvis medierar länken mellan ungdomars psykopatiska drag och föräldrabeteenden. Dock visade fynden olika resultat för olika föräldrabeteenden.

Nyckelord: *psykopatiska drag, okänslighet för bestraffning, föräldrabeteende*

Handledare: Selma Salihovic
Psykologi C
VT2014

Insensitivity to punishment among youths with psychopathic traits and parenting behaviors.

Emira Filipovic & Carolina Karlsson
Örebro University

Abstract

Psychopathy is a personality disorder where specific patterns of behavior are included. It is possible to find psychopathic traits among children and adolescents. There is limited research concerning adolescents with psychopathic traits and insensitivity to punishment, also how the parenting behaviors are affected. The purpose of this study is to research if adolescents' insensitivity to punishment mediates the link between psychopathic traits and parenting behaviors. The study is conducted by using previously collected data from an average sized city in Sweden. There were 968 participants, where both girls and boys and their parents filled out questionnaires. The result showed that adolescents' insensitivity to punishment partly mediates the link between youth's psychopathic traits and parenting behaviors. However the findings showed different paths for different parenting behaviors.

Keywords: Psychopathic traits, insensitivity to punishment, parenting behavior

¹Psychology C, Spring 2014. Supervisor: Selma Salihovic

Okänslighet för bestraffning hos ungdomar med psykopatiska drag och föräldrabeteenden.

Psykopati är ett vanligt begrepp i dagens samhälle och ordet psykopat används ofta av människor i vardagen som ett skällsord. Det är ett fascinerande begrepp eftersom psykopater på ytan framstår som normalt fungerande och de lyckas hålla upp denna fasad under lång tid. I och med detta är många psykopater välutbildade med höga positioner i samhället. Det är genom djupare och noggrannare observation man avslöjar psykopatens sanna natur. Människan föds med en förmåga att utveckla ett samvete, och denna förmåga möjliggör att känna empati och känslor för medmänniskor samt hindrar människan från att bryta mot regler och normer i samhället (Patrick, 2006). Med detta menas att människor som gör fel känner ångest och skuld, men en psykopat kan inte tillämpa dessa egenskaper och detta är stabilt över tid. Psykopati är en personlighetsstörning och kännetecknas av en rad affektiva, interpersonella och beteendemässiga personlighetsegenskaper (Andershed & Skeem, 2004). I interaktioner med andra människor är personer med psykopati ytliga och drar sig inte för att utnyttja andra för egen vinnings skull. Emotionellt visar personer med psykopati brist på känslor, empati och skuld. Beteendemässigt är dessa personer impulsiva och ansvarslösa (Andershed & Skeem, 2004; Patrick, 2006). För att bedöma psykopati krävs alla dessa tre personlighetsets-kategorier (Cooke & Michie, 2001). Vid första anblick är det svårt att identifiera psykopater eftersom de manipulerar, ljugar och använder ytlig charm. Dessa beteenden gör psykopaterna oberäkneliga för omgivningen.

Personer med psykopatiska drag är kognitivt fungerande, men saknar känslomässigt djup (Patrick, 2006). De förstår inte känslor och i samband med detta inte heller konsekvenserna av sina handlingar gentemot andra och sig själva (Brook, Brieman & Kosson, 2013). Individerna är oförmögna att ta ansvar för sina handlingar och följer inte heller bestämmelser i samhället, utan bryter ständigt mot dessa (Andershed & Skeem, 2004). Det är

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

därför inte förvånande att psykopati och kriminalitet korrelerar högt och att kriminella personer som också uppvisar psykopatiska drag är de som har minst chans att rehabiliteras. Detta på grund av att dessa drag är stabila över tid, hos både barn ungdomar och vuxna (Briggs-Gowan et al., 2014; Colins et al., 2013; Cooke & Michie, 2001; Patrick, 2006). Deras negativa beteenden upprepas då de inte har förmåga att ändra eller lära sig av sina misstag.

Mycket litteratur har fokuserat på hur psykopati utvecklas över tid (Colins et al., 2013). Empiriska studier visar att grundläggande psykopatiska drag kan identifieras både bland barn så unga som 4 år, och ungdomar (Briggs-Gowan et al., 2014; Colins et al., 2013). Dessa drag har visats vara stabila över tid (Salihovic, Özdemir, & Kerr, 2014) och påverkas litet av omgivningen. I en studie där man undersökte hur föräldrars beteenden påverkar utvecklingen av psykopatiska drag bland barn över fyra år fann man att föräldrars positiva och negativa beteenden har en marginell påverkan på den fortsatta utvecklingen av psykopatiska drag (Salihovic, Kerr, Özdemir, & Pakalniskiene, 2012).

Det finns empirisk forskning som visar att de interpersonella, affektiva och beteendemässiga personlighetsegenskaperna kan hittas hos ungdomar (Salihovic et al., 2014). Dock benämns de inte som psykopater men man säger att de har psykopatiska drag. Diagnos sätts inte förrän vid 18 års ålder men störningen är inget som sker plötsligt. Forskning visar att många psykopater har ett förflutet med mycket problem i ungdomsåren, som kriminalitet, våldsamhet och bedrägerier. Ungdomar med psykopatiska drag är mer orädda, impulsiva och arga, vilket gör det svårt för föräldrarna att kontrollera dem och få de att undvika problem (Patrick, 2006). Det är viktigt att hitta dessa drag tidigt i utvecklingen, så att föräldrarna på bästa sätt kan hantera situationen.

Ungdomar som uppvisar negativa egenskaper som manipulation, lögnaktigt beteende och har höga psykopatiska drag påverkar sina föräldrar negativt (Munoz & Frick, 2011; Salihovic et al., 2014). Föräldrarnas stressnivå påverkas och även hur involverade de är i sina

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

barn. Föräldrar med svårigheter att hantera sina barn stressar mer och försämrar sina föräldrabeteenden genom att öka bestraffningen, vilket leder till ökad okänslighet för bestraffning hos ungdomarna. Ju mindre konsekvent och ju mindre effektivt beteende från föräldrarna desto mer ökar ungdomarnas negativa beteenden (Fite, Greening & Stoppelbein, 2008; Porzig-Drummond, Stevenson, Stevenson, 2014). Föräldrabeteende syftar till hur föräldern påverkar sitt barn, där föräldern har en stor roll i hur den utformar barnets miljö och utveckling. Definitionen av begreppet föräldrabeteende innebär att föräldern använder kommunikation och uttrycker sin åsikt gentemot barnet som ett verktyg för att påverka och influera barnets utveckling (Darling & Steinberg, 1993). Enligt Maccoby & Martin (1983) är föräldrarnas värme och positiva beteenden viktiga för ungdomarnas utveckling, så att de kan utveckla bättre social förmåga och psykisk hälsa. En varm och stöttande relation mellan förälder och barn leder till bättre utveckling av känslor hos barnen (Morris, Silk, Morris, Steinberg, Aucoin & Keys, 2011). Ungdomar med föräldrar som uppvisar hög kontroll och låg grad av värme utvecklar låga nivåer av empati och lägre moral än de som fått värme från sina föräldrar. Dessa ungdomar är mer benägna att engagera sig i negativa beteenden (Gagnon et al., 2014; Williams et al., 2009). Kallt och hårt föräldrabeteende har samband med ungdomars negativa beteenden, vilket leder till negativa konsekvenser för både ungdomarna och föräldrarna. Ungdomarnas negativa beteenden är stabila över tid och ökar risken för psykisk ohälsa (Porzig-Drummond et al., 2014). Forskning visar att ungdomar med höga psykopatiska drag reagerar mindre på föräldrarnas tillrättavisningar (Edens, Skopp & Cahill, 2008; Harris-McCoy & Cui, 2013). Föräldrarnas beteenden såsom grad av värme är viktig för ungdomarnas utveckling av egenskaper gällande moral, empati och social förmåga.

En förklaring till att föräldrar reagerar negativt på ungdomar med psykopatiska drag är deras okänslighet för bestraffning (Dadds & Salmon, 2003). Begreppet okänslighet för bestraffning innebär att individerna varken reagerar på eller bryr sig om bestraffningen och

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

deras beteenden ändras inte därefter. Det förklarar varför individerna inte korrigerar sitt beteende vid hot om bestraffning (Briggs-Gowan et al., 2014). En teori som kopplas till detta område är passiv undvikandeinlärning. Teorin innebär att en individ inte kan ändra sitt beteende för att undkomma bestraffning och de undviker situationer som resulterar i bestraffning. Forskning visar att ungdomar med psykopatiska drag misslyckas med att lära sig passiv undvikandeinlärning, eftersom de drivs av belöning och svarar sämre på bestraffning (Briggs-Gowan et al., 2014; Dadds & Salmon, 2003). Dessa ungdomar är orädda och de förstår inte bestraffningen samt syftet med den (Wotton, Frick, Shelton & Silverthorn, 1997). Bestraffningens uppgift är att korrigera ett beteende som inte är acceptabelt och för att lära ungdomarna moral, empati och att skilja på rätt och fel (Carlsmith, Darley & Robinson, 2002; Dadds & Salmon, 2003). Enligt Eysenck och Gudjonsson (1989) utvecklas moral genom användandet av bestraffning, det här innebär att om individen inte räds av bestraffning kommer bestraffningen inte hindra individen från ett negativt beteende.

Begreppet okänslighet för bestraffning har anknytning till en teori av Gray. Den hävdar att det finns två generella biologiska motivationssystem som har med beteende och affekt att göra. Dessa heter BIS (behavioral inhibition system) och BAS (behavioral activation system) (Andershed & Skeem, 2004; Dadds & Salmon, 2003; Gray, 1970; Patrick, 2006). Dessa system är självständiga, men de samarbetar och påverkar individers beteenden och affekt på olika sätt (Chang, Kahle, Yu & Hirsch, 2014; Craighead, Miklowitz & Craighead, 2013). BIS ansvarar för negativa känslor som rädsla, ångest och sorg. Har man ett lågt BIS så har man större okänslighet för bestraffning, men även låg oräddhet och ångest (Andershed & Skeem, 2004; Dadds & Salmon, 2003; Patrick, 2006). BAS ansvarar för signaler av belöning, icke-bestrafning och flykt från bestraffning, vilket kopplas till positiva erfarenheter och utfall. BAS aktiveras vid belöning och är associerat med positiva upplevelser som glädje och optimism. Dessa två motivationssystem består av olika biologiska belöning- och

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

bestraffningsprocesser som aktiveras vid olika signaler av bestraffning och belöning (Chang et al., 2014; Kingsbury, Coplan, Weeks & Rose-Krasnor, 2013). BIS och BAS samarbetar för att påverka beteenden. Signaler om belöning är starkast hos individer med lågt BIS och högt BAS. Okänslighet för bestraffning är högst hos individer med lågt BIS och högt BAS.

Psykopater har ett lågt BIS och högt BAS enligt forskning, eftersom de drivs av belöning och inte reagerar på bestraffning (Chang et al., 2014; Kingsbury et al., 2013; Patrick, 2006).

Bestraffning korrigerar ett negativt beteende, men ungdomar med psykopatiska drag drivs av belöning och har hög okänslighet för bestraffning. De kan därmed inte korrigera sitt beteende utifrån bestraffning. BIS och BAS är en bidragande förklaring till detta.

Rädsla för bestraffning är en viktig del för att tygla ett negativt beteende och vissa ungdomar utvecklar ett sämre fungerande samvete eftersom de är orädda och inte känner skuld känslor (Patrick, 2006). När ungdomarna uppvisar ett sådant beteende påverkar de föräldrarnas beteenden negativt (Kerr, Stattin & Engels, 2008). Ungdomar med höga psykopatiska drag och negativa beteenden löper högre risk att ha mindre engagerade föräldrar, vilket leder till mindre involvering och resulterar i högre stress för föräldrarna (Fanti & Munoz, 2014). En idé är att ungdomarnas okänslighet för bestraffning förklarar föräldrarnas beteenden. Forskning visar att drag hos ungdomar som manipulation, impulsivitet, och brist på ånger kan orsaka negativa känslor hos föräldrarna, däribland frustration och arga utbrott (Salihovic et al., 2012). När ungdomarna uppvisar negativa beteenden reagerar föräldrarna med att uppvisa mindre värme och känslor gentemot sina barn, vilket leder till försummelse och minskad kontroll över ungdomarna (Kerr et al., 2008; Munoz et al., 2011; Salihovic et al., 2012). Individer med höga psykopatiska drag har upplevt mer försummelse och mindre engagemang från föräldrarna jämfört med de som har låga nivåer av psykopatiska drag (Craig, Gray & Snowden). I allmänhet påverkar ungdomar föräldrar lika mycket som föräldrarna påverkar ungdomarna. Ungdomar som uppvisar bra beteende upplever mer värme

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

och mindre avvisande beteende från sina föräldrar. När ungdomar har negativt beteende uppvisar föräldrarna mindre värme och engagemang, vilket leder till att ungdomarna ökar i negativt beteende. När ungdomarna ökar i negativt beteende uppvisar föräldrarna till slut ännu mindre engagemang, vilket i sin tur leder till ännu mer negativt beteende hos ungdomarna (Williams & Steinberg, 2014). Alltså hänger ungdomarnas beteende ihop med hur föräldrarna reagerar gentemot dem och hur ungdomarna påverkas av föräldrarna. Relationen är dubbelriktad.

Ungdomar behöver tid för sig själva för att utvecklas och växa, men deras föräldrar spelar fortfarande en stor roll i utvecklingen. Föräldrarna fungerar som vägledare för att ungdomarna ska växa och mogna som individer. Ungdomar i sjunde till nionde klass bor fortfarande hemma och är under påverkan av sina föräldrar, samtidigt som de försöker hitta sin egen väg i livet (Maccoby, 2000). Denna studie riktar in sig på ungdomar på högstadiet eftersom de är har stor frihet samtidigt som de blir påverkade av sina föräldrar.

En begränsning av detta område i forskningen är att inga tidigare studier har undersökt om okänslighet för bestraffning förklarar varför föräldrar reagerar negativt på ungdomars psykopatiska drag. Tidigare forskning har visat att ungdomars psykopatiska drag påverkar föräldrars beteende över tid mer än vad föräldrars beteenden påverkar psykopatiska drag. Föräldrarna visade mer negativa beteenden och mindre värme och förståelse som respons på ungdomarnas psykopatiska drag (Salihovic et al., 2012). Inga studier har undersökt varför föräldrar reagerar negativt på detta sätt. Syftet med denna studie är att undersöka ifall det är ungdomars okänslighet för bestraffning som medierar länken mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden. Vår forskningsfråga är: Förklarar ungdomars okänslighet för bestraffning länken mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden?

Hypotesen är att föräldrarna kommer minska i värme och kontroll, samt öka i avvisande beteende och arga utbrott. För att besvara forskningsfrågan genomfördes

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

korrelation och regressionsanalyser. Studien använde partiell mediering där förväntat resultat är att okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars värme över tid. Okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars avvisande beteende över tid. Okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars arga utbrott över tid. Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars kontroll över tid. Den oberoende variabeln är ungdomars psykopatiska drag och den beroende variabeln är föräldrabetenden. Okänslighet för bestraffning är mediators. För att säkerställa om den indirekta effekten är statistiskt signifikant genomfördes Sobels test (Field, 2013; Sobel, 1982).

Metod

Försökspersoner

Deltagarna i denna studie kommer ifrån en tidigare datainsamling vid namn ”10 till 18”. Detta var ett stort projekt där det samlades in data från ungdomar i åldrarna 10 - till 18 samt data från deras föräldrar. Uppsamlingsområdet var en mellanstor stad i Sverige, där det bor ca 26,000 invånare. Datainsamlingen pågick i fem år, där man varje år gjorde en ny datainsamling. Varje år tillfrågades alla 10 till 18 åriga elever att delta i studien. Mer än 90 % av eleverna deltog varje år. För varje år tillkom det nya deltagare, och de som gick ut skolan försvann. I denna studie användes enbart data från sjunde till nionde klass. Det var totalt 968 deltagare, varav 508 var pojkar och 460 flickor. Medelåldern för deltagarna var 14,28. Föräldrar till barnen deltog i studien vartannat år.

Material

Ungdomarnas psykopatiska drag. För att mäta psykopatiska drag användes skalan Youth Psychopathic Traits Inventory (YPI) (Andershed, Kerr, Stattin, Levander, 2002). Det är ett självskattningsinstrument som består av 50 items med 10 underskalor, passande för

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

ungdomar 12 år och äldre. Formuläret besvaras med hjälp av fyra alternativ, från 1-4. Där 1, (stämmer inte alls), och 4 (stämmer helt). Psykopati består av affektiva, interpersonella och beteendemässiga kategorier och YPI skalan mäter alla dessa kategorier. För denna studie användes ett globalt YPI score som är ett välvaliderat instrument (Andershed et al., 2002).

Föräldrarnas uppvisande av värme. För att mäta föräldrarnas värme som de uppvisar mot sina barn fick ungdomarna svara på frågor separat om båda sina föräldrar. Svartalternativen var från 1 till 3, där 1 var (aldrig) och 3 var (väldigt ofta). Exempel på frågor var *"hyllar dig av ingen speciell anledning"* och *"visar ständigt hur stolta de är över dig"*. Barnen fick fylla i alla svartalternativ från 1 till 3 (Persson, Stattin & Kerr, 2000).

Föräldrarnas arga utbrott. Frågorna angående arga utbrott bestod av slutna frågor med tre alternativ, där 1 var (aldrig) och 3 var (väldigt ofta). Exempel på fråga var *"hur reagerar dina föräldrar när du har gjort något fel"*. Exempel på svar var *"blir väldigt arg och får ett utbrott"* och *"skriker och bråkar med dig"*. Barnen fick fylla i alla svartalternativ från 1 till 3.

Föräldrarnas avvisande beteende. Frågorna angående coldness-rejection bestod av sex slutna frågor med tre alternativ, där 1 var (aldrig) och 3 var (väldigt ofta). Exempel på fråga var *"hur reagerar dina föräldrar när du gjort något fel"*. Exempel på svar var *"ignorerar dig när du försöker förklara"* och *"undviker dig"*. Barnen fick fylla i alla svartalternativ från 1 till 3 (Persson, Stattin & Kerr, 2004).

Föräldrarnas kontroll. Angående kontroll fanns det sex frågor, som bedömdes från skala 1 till 5. Där 1 är ja, (alltid) och 5, nej (aldrig). Exempel på frågor var *"om du varit ute sent en kväll, kräver dina föräldrar en förklaring om vart och med vem du umgått med"* och *"vill dina föräldrar alltid veta vart du befinner dig på din fritid"*. Barnen fick fylla i alla svartalternativ från 1 till 5 (Kerr & Stattin, 2000).

Ungdomarnas okänslighet för bestraffning. Gällande okänslighet för bestraffning rapporterar föräldrarna om barnens beteende. Frågeformuläret bestod av fem frågor med fyra svarsalternativ, där 1 var, (stämmer inte alls) och 4 var, (stämmer helt). Exempel på frågor var, *"blir arg på oss föräldrar när han/hon blir tillrättavisd"* och *"även fast vi föräldrar tillrättavisar henne/honom för ett visst beteende så fortsätter han/hon med det"*. Föräldrarna fick fylla i alla svarsalternativ från 1 till 4 (Kerr, Stattin & Pakalniskiene, 2008).

Procedur

Information gavs angående frågeformuläret, vilket typ av frågor som skulle förekomma och hur mycket tid man behövde för att besvara frågorna. Ytterligare information som gavs var att deltagandet var frivilligt och konfidentiellt, samt att man när som helst kunde avsluta studien. Ifyllandet av frågeformuläret gjordes under skoltid och sköttes av en forskningsassistent. Ingen annan förutom eleverna och assistenten var närvarande under tillfället. Det ingick ingen betalning i att delta, men det lottades ut biobiljetter. Föräldrarnas deltagande bestod av att fylla i enkäter vartannat år, föräldrarna informerades genom ett möte samt ett brev på posten. Föräldrarna fick ett brev hem där de fick skriva under om de inte ville att deras barn skulle delta. Enbart 1 % avslutade deltagandet. Dessutom var föräldrarna medvetna om att de kunde dra ur sitt barn ur studien när som helst. Föräldrardeltagandet låg på ca 70 % varje år. Studien vi har gjort är longitudinell då vi har använt data från två olika tillfällen. Data gällande psykopatiska drag hos ungdomar och okänslighet för bestraffning är tagna vid ett tillfälle, medan data gällande föräldrars beteende är tagen vid två tillfällen med ett års mellanrum.

Statistiska analyser

Vi har använt oss av statistik programmet IBM SPSS statistics 22 där vi har genomfört korrelationsanalyser och regressionsanalyser. Vi genomförde mediationsanalyser och signifikanstest av mediationen med hjälp av Sobels test (Field, 2013; Sobel, 1982). Sobels test

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

beräknades med hjälp av Daniel Sopers statistikkalkylator för signifikans av medierande effekter (Sobel, 1982; Soper, 2014). För att undersöka om okänslighet för bestraffning kan förklara varför föräldrar reagerar negativt på ungdomars psykopatiska drag utfördes en regressionsanalys i tre steg enligt Baron och Kennys (1986) rekommendationer för att analysera medierande effekter. För att medierande samband ska finnas måste fyra kriterier uppfyllas: 1) den oberoende variabeln (ungdomars psykopatiska drag) måste vara signifikant relaterade till den eventuella mediators (okänslighet för bestraffning) och den beroende variabeln (föräldrars beteenden), 2) mediators måste variera signifikant med den beroende variabeln, och 3) den oberoende variabelns effekt på den beroende variabeln ska ha minskat signifikant. Uppfylls dessa kriterier kan man dra slutsatsen att det föreligger partiell mediering. Partiell mediering innebär att det inte bara är ett signifikant förhållande mellan mediators och den beroende variabeln, utan att det även finns ett direkt förhållande mellan den oberoende och den beroende variabeln (Baron & Kenny, 1986; Field, 2013).

Resultat

Forskningsfrågan för denna studie var att undersöka om ungdomars okänslighet för bestraffning är länken mellan psykopatiska drag och föräldrars beteenden. För att besvara frågan gjordes sju analyser. Fem av analyserna gjordes med simple regression, en med korrelation samt ett Sobeltest. Deltagarna togs ur två mätningar, därmed gjordes en longitudinell studie. De undersökta variablerna var psykopatiska drag hos ungdomar och deras okänslighet för bestraffning och föräldrabetende gällande värme, avvisande beteende, arga utbrott och kontroll. Förklarar ungdomars okänslighet för bestraffning länken mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden?

Hypotesen är att psykopatiska drag påverkar föräldrabetenden negativt och att effekten medieras av ungdomars okänslighet för bestraffning. Förväntat resultat är att föräldrarna kommer minska i värme och kontroll, samt öka i avvisande beteende och arga

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

utbrott. Det förväntas att okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars värme över tid. Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars avvisande beteende över tid. Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars arga utbrott över tid. Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars kontroll över tid.

Som man kan se i tabell 1, korrelerade variablerna i studien som förväntat vid både mätning 1 och 2. Ungdomarnas psykopatiska drag var positivt korrelerat med ungdomarnas okänslighet för bestraffning, föräldrarnas avvisande beteende, arga utbrott och kontroll. Ungdomarnas psykopatiska drag var negativt korrelerat med föräldrarnas värme. Ungdomarnas okänslighet för bestraffning var positivt korrelerat med föräldrarnas avvisande beteende och arga utbrott. Dock var korrelationen mellan ungdomarnas okänslighet för bestraffning och föräldrarnas kontroll inte signifikant.

En variabel som analyserats men inte finns med i någon tabell, är om psykopatiska drag hos ungdomar leder till okänslighet för bestraffning. Resultatet på simple regression analysen visade att 8.2% av variansen hos psykopatiska drag var signifikant med okänslighet för bestraffning. $F(1,585) = 51.986, p < .05$. När ungdomar har höga psykopatiska drag ökar deras okänslighet för bestraffning. $\beta = .286, p < .05$.

Studien har undersökt om okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars värme över tid. Som man kan se i tabell 2, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 1.5% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas värme $F(1,814) = 12.667, p < .05$. När ungdomar har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrar mindre värme. $\beta = -.124, p < .05$. Som man kan se i tabell 3, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 2 att 2.1% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

föräldrarnas värme, $F(1,654) = 14.353$, $p < .05$. När ungdomar har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrar mindre värme. $\beta = -.147$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 4, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 2 % av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas värme. $F(1,630) = 13.039$, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning minskar föräldrarnas värme. $B = -.142$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 5, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 2 att 3.9% av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas värme, $F(1,548) = 22.286$, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning minskar föräldrarnas värme. $\beta = -.198$, $p < .05$. Som man kan se i figur 1, visade Sobels test att det var psykopatiska drag som påverkade föräldrarnas minskning av värme över tid och att effekten medieras av ungdomars okänslighet för bestraffning. Den indirekta effekten var större än den direkta, därmed bekräftas hypotesen om mediering för föräldrars värme.

Studien har undersökt om okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars avvisande beteende över tid. Som man kan se i tabell 2, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 18.6% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med avvisande beteende hos föräldrarna. $F(1,811) = 185.313$, $p < .05$. När ungdomarna har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mer avvisande beteende. $\beta = .431$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 3, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 2 att 7.7% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas avvisande beteende, $F(1,665) = 55.615$, $p < .05$. När ungdomarna har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mer avvisande beteende. $\beta = .278$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 4, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 2.4% av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas avvisande beteende. $F(1,628) =$

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

15.146, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning uppvisar föräldrarna mer avvisande beteende. $\beta = .153$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 5, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 2 att 3.2% av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas avvisande beteende, $F(1,562) = 18.636$, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning uppvisar föräldrarna mer avvisande beteende. $\beta = .179$, $p < .05$. Som man kan se i figur 2, visade Sobels test att det inte var psykopatiska drag som ökade föräldrarnas avvisande beteende över tid och att effekten inte medieras av ungdomarnas okänslighet för bestraffning. Den indirekta effekten var mindre än den direkta, därmed förkastas hypotesen om mediering av föräldrars avvisande beteende.

Studien har undersökt om okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrarnas arga utbrott över tid. Som man kan se i tabell 2, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 11.9% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas arga utbrott. $F(1,811) = 109.626$, $p < .05$. När ungdomarna har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mer arga utbrott. $\beta = .345$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 3, visade resultatet för simple regression analysen vid mätning 2 att 6% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas arga utbrott. $F(1,667) = 42.768$, $p < .05$. När ungdomarna har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mer arga utbrott. $\beta = .245$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 4, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 4.9% av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas arga utbrott. $F(1,629) = 32.368$, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning uppvisar föräldrarna mer arga utbrott. $\beta = .221$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 5, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 2 att 7.4% av variansen hos ungdomar med okänslighet för bestraffning var signifikant med föräldrarnas arga utbrott, F

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

(1,563) = 45.031, $p < .05$. När ungdomarna har hög okänslighet för bestraffning uppvisar föräldrarna mer arga utbrott. $\beta = .272$, $p < .05$. Som man kan se i figur 3, visade Sobels test att det är psykopatiska drag som påverkar föräldrarnas ökning av arga utbrott över tid och att effekten medieras av ungdomars okänslighet för bestraffning. Den indirekta effekten var större än den direkta, därmed bekräftas hypotesen om mediering av föräldrarnas arga utbrott.

Studien har undersökt om okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrarnas kontroll över tid. Som man kan se i tabell 2, visade resultatet på simple regression analysen vid mätning 1 att 1.6% av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas kontroll. $F(1,818) = 13.202$, $p < .05$. När ungdomarna har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mindre kontroll. $\beta = .126$, $p < .05$. Som man kan se i tabell 3, visade resultatet för simple regression analysen vid mätning 2 att 2 % av variansen hos ungdomar med psykopatiska drag var signifikant med föräldrarnas kontroll, $F(1,663) = 13.617$, $p < .05$. När ungdomar har höga psykopatiska drag uppvisar föräldrarna mindre kontroll. $\beta = .142$, $p < .05$.

Regressionsanalysen mellan ungdomarnas okänslighet för bestraffning och föräldrarnas kontroll var dock inte signifikant, vilket innebär att Sobels test inte gick att genomföra.

Därmed förkastas hypotesen att okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars kontroll över tid.

Tabell 1

Medelvärden, standardavvikelser och korrelationer för psykopatiska drag, okänslighet för bestraffning och föräldrabetenden vid mätning 1 och 2

	1	2	3	4	5	6	M (SD) 1	M (SD) 2
Psykopatiska drag	-	.286**	.147**	.278**	.245**	.142**	.96 (.494)	.96 (.494)
Okänslighet för bestraffning	.286**	-	.198**	.179**	.272**	.017	.05 (.42)	.05 (.42)

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

Grad av värme	.124**	.142**		.4 (,438)	.34 (,453)
Avvisande beteende	.431**	.153**		.35 (,422)	.3 (,399)
Arga utbrott	.345**	.221**		.62 (,507)	.61 (,494)
Kontroll	.126**	.047		.8 (,892)	.96 (,913)

Not. Korrelationen ovanför den diagonala linjen representerar mätning 2 och de under den diagonala linjen representerar mätning 1.

*p < .05; **p < .01

Tabell 2

Simple regression för psykopatiska drag och föräldrabetenden för mätning 1

Variabel	β	R ²	F
Psykopatiska drag			
Värme	-.124**	.015**	12.667
Avvisande beteende	.431**	.186**	185.313
Arga utbrott	.345**	.119**	109.626
Kontroll	.126**	.016**	13.202

Not. *p < .05; **p < .01

Tabell 3

Simple regression för psykopatiska drag och föräldrabetenden för mätning 2

Variabel	β	R ²	F
Psykopatiska drag			
Värme	-.147**	.021**	14.353
Avvisande beteende	.278**	.077**	55.615
Arga utbrott	.245**	.06**	42.768
Kontroll	.142**	.02**	13.617

Not. *p < .05; **p < .01

Tabell 4

Simple regression för okänslighet för bestraffning och föräldrabetenden för mätning 1

Variabel	β	R ²	F
Okänslighet för bestraffning			

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

Variabel	Okänslighet för bestraffning		
Värme	-.142**	.020**	13.039
Avvisande beteende	.153**	.024**	15.146
Arga utbrott	.221**	.049**	32.368
Kontroll	.047	.002	1.446

Not. * $p < .05$; ** $p < .01$

Tabell 5

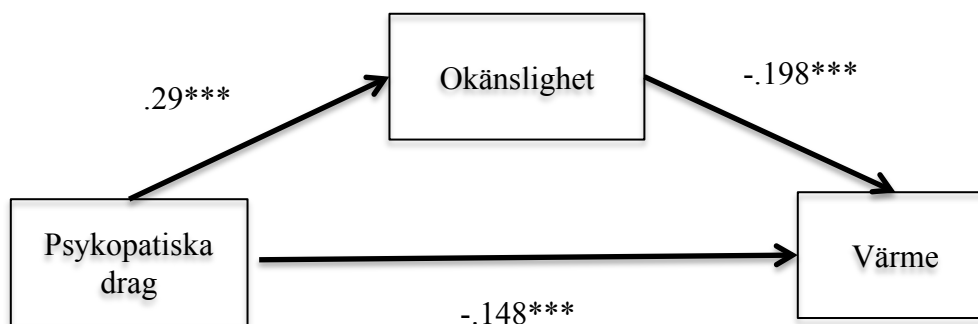
Simple regression för okänslighet för bestraffning och föräldrastil för mätning 2

Variabel	Okänslighet för bestraffning	R^2	F
Värme	-.198**	.039**	22.286
Avvisande beteende	.179**	.032**	18.636
Arga utbrott	.272**	.074**	45.031
Kontroll	-.017	.000	.151

Not. * $p < .05$; ** $p < .01$

Figur 1.

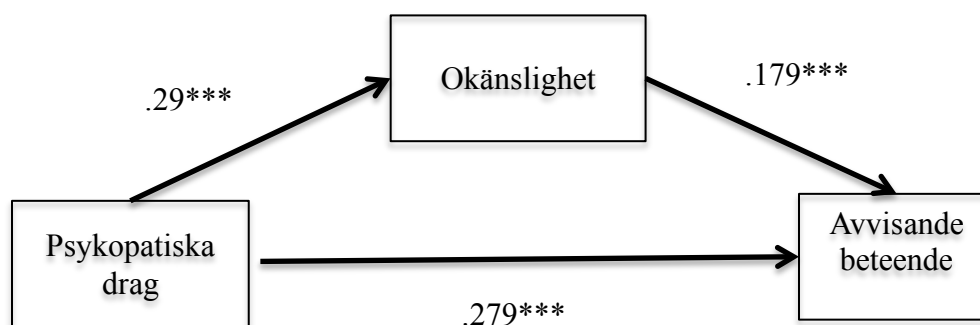
Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrars värme över tid, då den indirekta effekten är större än den direkta.

Not. *** $p < .05$

Figur 2.

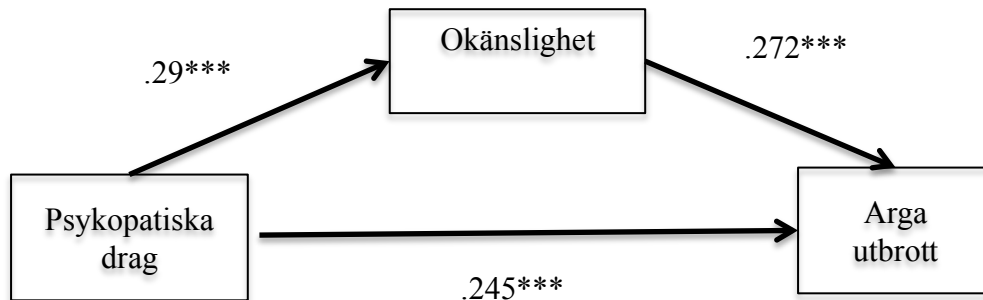
Okänslighet för bestraffning medierar inte förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars avvisande beteende över tid, då den direkta effekten är större än den indirekta.

Not. *** $p < .05$

Figur 3.

Okänslighet för bestraffning medierar förhållandet mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrars arga utbrott över tid, då den indirekta effekten är större än den direkta.

Not. *** $p < .05$

Diskussion

Frågan för denna studie var att undersöka ifall okänslighet för bestraffning medierar länken mellan ungdomarnas psykopatiska drag och föräldrabetenden. Syftet med denna studie var att undersöka ifall okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och minskning av föräldrarnas värme, ökning av arga utbrott, ökning av avvisande beteende samt minskning av kontroll över tid. Resultaten visade att okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och minskning av värme över tid, samt att okänslighet för bestraffning medierar länken mellan psykopatiska drag och ökning av föräldrarnas arga utbrott över tid. Studien utgår från tidigare litteratur som påstår att ungdomarnas okänslighet för bestraffning kommer leda till att föräldrarna stressar mer. När ungdomarna inte svarar på föräldrarnas bestraffning och uppvisar oacceptabelt beteende blir föräldrarna frustrerade och stressar mer. När föräldrarna känner sig stressade kommer det att resultera i försämrat föräldrabetende, vilket leder till att de ökar i negativa beteenden som mer arga utbrott och mer avvisande beteenden. De ökar även sin bestraffning, vilket leder till ökad okänslighet för bestraffning hos ungdomarna (Fite et al., 2008; Porzig-Drummond et al., 2014). De uppvisar mindre värme och tappar kontrollen över sina barn (Kerr et al., 2008).

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

Resultaten stöttade delvis hypotesen, alltså att okänslighet för bestraffning kan vara en potentiell förklaring till varför föräldrar reagerar negativt.

Studien har bidragit till litteraturen med att undersöka om okänslighet för bestraffning medierar länken mellan ungdomarnas psykopatiska drag och föräldrars negativa beteenden. Tidigare studier har visat att föräldrar reagerar negativt på ungdomars negativa beteenden (Munoz & Frick, 2011; Salihovic et al., 2014) men de har aldrig gett en förklaring till varför. Studien utökar litteraturen genom att föreslå en potentiell förklaring. Denna mediationsmodell möjliggör att se ifall mediators; okänslighet för bestraffning, är den länk som påverkar psykopatiska drag och föräldrabetenden. Studien bekräftade att psykopatiska drag leder till okänslighet för bestraffning, men också att okänslighet för bestraffning leder till negativa beteenden hos föräldrarna. Detta innebär att ungdomar som uppvisar psykopatiska drag inte reagerar på sina föräldrars tillrättavisningar, som i sin tur leder till att föräldrarna försämrar sitt beteende. Studien utökar kunskapen kring detta område. Studien upptäckte att okänslighet för bestraffning var den medierande länken mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden, gällande värme och arga utbrott. På detta sett har studien bidragit med ny forskning då inga tidigare studier har undersökt om okänslighet för bestraffning är mediator, på så sätt skiljer sig denna studie från tidigare.

En spekulativ förklaring till huvudrönen i resultatet är teorin om passiv undvikandeinlärning, som går ut på att ungdomarna inte kan korrigera sitt beteende trots föräldrarnas tillrättavisningar (Dadds & Salmon, 2003). Har ungdomarna okänslighet för bestraffning har de sämre passiv undvikandeinlärning, vilket leder till att föräldrarna försämrar sitt föräldrabetende (Dadds & Salmon, 2003). En annan teoretisk förklaring är Grays teori om motivationssystemen BIS och BAS. Har man ett svagt BIS så har man låg respons för bestraffning, vilket stämmer in på ungdomar med psykopatiska drag (Andershed & Skeem, 2004; Dadds & Salmon, 2003; Patrick, 2006). Detta är två teoretiskt spekulativa

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

förklaringar till varför okänslighet för bestraffning är en länk mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden.

Studien kopplas till tidigare litteratur som hävdar att psykopatiska drag hos ungdomar leder till försämrat föräldrabetende (Munoz & Frick, 2011; Salihovic et al., 2014). Det finns tidigare forskning kring okänslighet för bestraffning och dess negativa påverkan på föräldrabetenden (Dadds & Salmon, 2003). Visar ungdomarna ett negativt beteende så reagerar föräldrarna med att uppvisa mindre värme och kontroll gentemot dem (Kerr et al., 2008; Munoz et al., 2011; Salihovic et al., 2012). En undersökning av Fanti & Munoz (2014) visade att ungdomar som har höga psykopatiska drag har föräldrar som engagerar sig mindre. Det stämmer överens med vad denna studie funnit, att okänslighet för bestraffning och psykopatiska drag påverkar föräldrabetenden negativt.

I resultatet var okänslighet för bestraffning och kontroll inte signifikant, vilket innebär att det inte kan dras slutsatser kring detta. Men en möjlig spekulativ förklaring är att föräldrarna gett upp. De har testat alla tänkbara metoder, men tillslut insett att deras barn inte reagerar, och därmed slutar att försöka kontrollera dem. Sobels test fann att föräldrarnas avvisande beteende inte var större i den indirekta effekten än den direkta. Sobels test visade att det inte var okänslighet för bestraffning som medierade länken mellan psykopatiska drag och föräldrarnas avvisande beteende. En möjlig teoretisk förklaring kan vara att det inte förklararas av mediationen, utan att en annan okänd variabel som inte undersökts påverkat utfallet i Sobels test.

I studien var det förväntat att okänslighet för bestraffning hos ungdomar leder till mindre kontroll hos föräldrarna. Enligt hypotesen förväntades att ju mer okänsliga för bestraffning ungdomarna var, desto mer skulle föräldrarna tappa i kontroll. Men fynden visade att detta inte var signifikant. Alltså att det inte går att säga något om detta, härmed behövs det mer forskning på denna punkt. Studien gav inte förväntade värden enligt

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

hypotesen, då okänslighet för bestraffning inte var den medierande länken mellan psykopatiska drag och föräldrabetenden som kontroll och avvisande beteenden.

Begränsningar med studien är att data är från två olika tillfällen med ett års mellanrum, hade data tagits från fler tillfällen hade man kunnat följa upp detta bättre och sett förändringarna under längre tid. En annan begränsning är att data gällande ungdomarnas psykopatiska drag och okänslighet för bestraffning bara togs från ett tillfälle, medan data gällande föräldrarnas beteenden samlades in under två tillfällen. Vid en framtida forskning kan man samla in data på psykopatiska drag och okänslighet för bestraffning vid flera tillfällen för att se utveckling gällande detta över tid.

Styrkor med studien är att den är gjord på ett stort urval av befintlig data, alltså redan insamlad. Ytterligare en styrka är att det är en longitudinell studie, vilket innebär att data har prövats vid två olika tillfällen och kan därmed se om resultaten är tillförlitliga. Det ger möjlighet att följa upp deltagarna, vilket ger undersökningen reliabilitet. Eftersom studien använts av befintlig data på både föräldrar och ungdomar ser man från bådass perspektiv. Denna studie fyller ett gap i litteraturen och undersöker något som inte blivit undersökt tidigare. Studien kan ses som ett bidrag för en bättre förståelse angående föräldrarnas beteenden på ungdomar med psykopatiska drag och okänslighet för bestraffning.

Förslag till framtida forskning är att undersöka varför okänslighet för bestraffning inte medierar länken mellan psykopatiska drag och föräldrarnas avvisande beteenden och kontroll. Tidigare forskning visar att psykopatiska drag hos ungdomar leder till negativa beteenden hos föräldrarna (Munoz & Frick, 2011; Salihovic et al., 2014). Föräldrarna har möjlighet att utforma och påverka barnets miljö. Visar barnen psykopatiska drag och negativa beteenden är det viktigt att föräldrarna vet hur de ska agera. Framtida forskning borde fokusera på hur föräldern kan effektivisera sitt föräldrabetende, eftersom forskning visar att föräldrar som inte vet hur de ska hantera sina barn försämrar sitt föräldrabetende genom att öka

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

bestraffningen. Det leder till ökad okänslighet för bestraffning hos ungdomarna (Fite et al., 2008; Porzig-Drummond et al., 2014). Även om psykopatiska drag hos barn och ungdomar påverkades marginellt av föräldrarnas beteenden (Salihovic et al., 2012) är det viktigt att ge barnet en bra och trygg miljö att växa upp i, eftersom psykopatiska drag inte behöver leda till psykopati i vuxen ålder (Morris et al., 2011; Patrick, 2006).

Föräldrar till ungdomar med psykopatiska drag och okänslighet för bestraffning står inför en stor utmaning, angående hur de ska bete sig gentemot sina barn och hantera de situationer som uppstår och problematiken kring det. Föräldrarna behöver veta hur de ska göra för att påverka ungdomarnas beteenden. Studien bidrar därför med ny kunskap, och ju bättre informerade föräldrarna är desto bättre kan de tackla problemen. Om ungdomarna har höga psykopatiska drag och är okänsliga för bestraffning blir uppgiften att korrigera deras beteenden svår, eftersom de inte svarar på föräldrarnas försök att ändra deras negativa beteenden (Salihovic et al. 2012). Om ungdomarna inte svarar på bestraffningen kommer föräldrabetendet påverkas negativt, vilket blir en ond cirkel, där båda parter försämras.

Referenser

- Andershed, H., Kerr, M., Stattin, H., & Levander, S. (Eds.). (2002). *Psychopathic traitsinnon-referred youths: A new assessment tool*. The Hague: Elsevier.
- Andershed, H., & Skeem, J. L. (2004). Psykopati: Aktuell teori och forskning. I L. Lidberg & N. Wiklund (Red.), *Svensk rättspsykiatri – Psykisk störning, brott och påföljd* (s. 445-506). Lund: Studentlitteratur.
- Baron, Reubeti M. and David A. Kenny (1986), Moderator-mediator Variables Distinction in Social Psychological Research: Conceptual, Strategic, and Statistical Considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51 (6), 1173-1182.
- Briggs-Gowan, M. J., Nichols, S. R., Voss, J., Zobel, E., Carter, A. S., McCarthy, K. J., & ... Wakschlag, L. S. (2014). Punishment insensitivity and impaired reinforcement learning in preschoolers. *Journal Of Child Psychology And Psychiatry*, 55(2), 154-161. doi:10.1111/jcpp.12132
- Brook, M., Brieman, C. L., & Kosson, D. S. (2013). Emotion processing in Psychopathy Checklist—Assessed psychopathy: A review of the literature. *Clinical Psychology Review*, 33(8), 979-995. doi:10.1016/j.cpr.2013.07.008
- Carlsmith, K. M., Darley, J. M., & Robinson, P. H. (2002). Why do we punish?: Deterrence and just deserts as motives for punishment. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 83(2), 284-299. doi:10.1037/0022-3514.83.2.284
- Chang, E. C., Kahle, E. R., Yu, E. A., & Hirsch, J. K. (2014). Behavioral inhibition system and behavioral activation system (BIS/BAS) motives and loneliness as predictors of eating disturbances in female college students: Interpersonal context matters. *Journal Of Social And Clinical Psychology*, 33(3), 250-269. doi:10.1521/jscp.2014.33.3.250

- Colins, O. F., Andershed, H., Frogner, L., Lopez-Romero, L., Veen, V., & Andershed, A. (2014). A new measure to assess psychopathic personality in children: The Child Problematic Traits Inventory. *Journal Of Psychopathology And Behavioral Assessment*, 36(1), 4-21. doi:10.1007/s10862-013-9385-y
- Cooke, D. J., & Michie, C. (2001). Refining the construct of psychopathy: Towards a hierarchical model. *Psychological Assessment*, 13(2), 171-188. doi:10.1037/1040-3590.13.2.171
- Craig, R. L., Gray, N. S., & Snowden, R. J. (2013). Recalled parental bonding, current attachment, and the triarchic conceptualisation of psychopathy. *Personality And Individual Differences*, 55(4), 345-350. doi:10.1016/j.paid.2013.03.012
- Craighead, W., Miklowitz, D. J., & Craighead, L. W. (2008). *Psychopathology: History, diagnosis, and empirical foundations*. Hoboken, NJ, US: John Wiley & Sons Inc.
- Dadds, M. R., & Salmon, K. (2003). Punishment Insensitivity and Parenting: Temperament and Learning as Interacting Risks for Antisocial Behavior. *Clinical Child And Family Psychology Review*, 6(2), 69-86. doi:10.1023/A:1023762009877
- Darling, N., & Steinberg, L. (1993). Parenting style as context: An integrative model. *Psychological Bulletin*, 113(3), 487-496. doi:10.1037/0033-2909.113.3.487
- Edens, J. F., Skopp, N. A., & Cahill, M. A. (2008). Psychopathic features moderate the relationship between harsh and inconsistent parental discipline and adolescent antisocial behavior. *Journal Of Clinical Child And Adolescent Psychology*, 37(2), 472-476. doi:10.1080/15374410801955938
- Eysenck, H. J. and Gudjonsson, G. H. (1989). *The Causes and Cures If Criminality*. London: Plenum Press.

- Fanti, K. A., & Centifanti, L. (2014). Childhood callous-unemotional traits moderate the relation between parenting distress and conduct problems over time. *Child Psychiatry And Human Development*, 45(2), 173-184. doi:10.1007/s10578-013-0389-3
- Field, A. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (4th edition). London: SAGE Publications Ltd.
- Fite, P. J., Greening, L., & Stoppelbein, L. (2008). Relation between parenting stress and psychopathic traits among children. *Behavioral Sciences & The Law*, 26(2), 239-248. doi:10.1002/bsl.803
- Gagnon, S., Huelsman, T. J., Reichard, A. E., Kidder-Ashley, P., Griggs, M., Struby, J., & Bollinger, J. (2014). Help me play! Parental behaviors, child temperament, and preschool peer play. *Journal Of Child And Family Studies*, 23(5), 872-884. doi:10.1007/s10826-013-9743-0
- Gray, J.A. (1970). The psychophysiological basis of introversion-extraversion, *Behaviour Research and Therapy*, 8, 249-266.
- Harris-McKoy, D., & Cui, M. (2013). Parental control, adolescent delinquency, and young adult criminal behavior. *Journal Of Child And Family Studies*, 22(6), 836-843. doi:10.1007/s10826-012-9641-x
- Kerr, M., Stattin, H., & Engels, R.C.M. (2008). *What can parents do? New insights into the role of parents in adolescent problem behaviors*. London: Wiley.
- Kerr, M., Stattin, H., & Pakalniskiene, V. (2008). Parents react to adolescent problem behaviors by worrying more and monitoring less. In M. Kerr, H. Stattin, & R.C.M.E. Engels (Eds.) *What can parents do? New insights into the role of parents in adolescent problem behaviors*, (pp. 91 – 112). London: Wiley.

- Kerr, M., & Stattin, H. (2000). What parents know, how they know it, and several forms of adolescent adjustment: Further support for a reinterpretation of monitoring. *Developmental Psychology*, 36(3), 366-380. doi:10.1037/0012-1649.36.3.366
- Kingsbury, A., Coplan, R. J., Weeks, M., & Rose-Krasnor, L. (2013). Covering all the BAS's: A closer look at the links between BIS, BAS, and socio-emotional functioning in childhood. *Personality And Individual Differences*, 55(5), 521-526.
doi:10.1016/j.paid.2013.04.021
- Maccoby, E. E. (2000). Parenting and its effects on children: On reading and misreading behavior genetics. *Annual Review Of Psychology*, 511-27.
doi:10.1146/annurev.psych.51.1.1
- Maccoby, E. E., & Martin, J. A. (1983). Socialization in the context of the family: Parent-child interaction. In P. Mussen (Ed.), *Handbook of child psychology* Vol.4. New York: Wiley.
- Morris, A., Silk, J. S., Morris, M. S., Steinberg, L., Aucoin, K. J., & Keyes, A. W. (2011). The influence of mother-child emotion regulation strategies on children's expression of anger and sadness. *Developmental Psychology*, 47(1), 213-225.
doi:10.1037/a0021021
- Patrick, C. J. (2006). *Handbook of psychopathy*. New York, NY, US: Guilford Press.
- Persson, S., Stattin, H., & Kerr, M. (2004). Adolescents' conceptions of family democracy: Does their own behaviour play a role? *European Journal Of Developmental Psychology*, 1(4), 317-330. doi:10.1080/17405620444000238
- Porzig-Drummond, R., Stevenson, R. J., & Stevenson, C. (2014). The 1-2-3 Magic parenting program and its effect on child problem behaviors and dysfunctional parenting: A

randomized controlled trial. *Behaviour Research And Therapy*, 5852-64.

doi:10.1016/j.brat.2014.05.004

Salihovic, S., Kerr, M., Özdemir, M., & Pakalniskiene, V. (2012). Directions of effects between adolescent psychopathic traits and parental behavior. *Journal Of Abnormal Child Psychology*, 40(6), 957-969. doi:10.1007/s10802-012-9623-x

Salihovic, S., Özdemir, M., & Kerr, M. (2014). Trajectories of adolescent psychopathic traits. *Journal Of Psychopathology And Behavioral Assessment*, 36(1), 47-59.

doi:10.1007/s10862-013-9375-0

Sobel, M. E. (1982). Asymptotic confidence intervals for indirect effects in structural equation models. *Sociological Methodology*, Vol. 13, pp. 290-312.

Soper, D.S. (2014). *Sobel Test Calculator for the Significance of Mediation* [Software].

Available from <http://www.danielsoper.com/statcalc>

Williams, L., Degnan, K. A., Perez-Edgar, K. E., Henderson, H. A., Rubin, K. H., Pine, D. S., & Fox, N. A. (2009). Impact of behavioral inhibition and parenting style on internalizing and externalizing problems from early childhood through adolescence. *Journal Of Abnormal Child Psychology*, 37(8), 1063-1075. doi:10.1007/s10802-009-9331-3

Williams L, Steinberg L. Reciprocal relations between parenting and adjustment in a sample of juvenile offenders. *Child Development* [serial online]. March 2011;82(2):633-645.

Available from: PsycINFO, Ipswich, MA. Accessed September 6, 2014.

Wootton, J. M., Frick, P. J., Shelton, K. K., & Silverthorn, P. (1997). Ineffective parenting and childhood conduct problems: The moderating role of callous-unemotional traits.

OKÄNSLIGHET FÖR BESTRAFFNING

Journal Of Consulting And Clinical Psychology, 65(2), 301-308. doi:10.1037/0022-

006X.65.2.292.b